

SZENTMISÉK RENDJE:

Vasárnap és ünnepnap: De. 8 és 10 órákor és este 6 órákor.

Hétköznap: Minden reggel 7 órákor; este 6 órákor: hétfőn, csütörtökön és pénteken.

Litánia: Vasárnap az esti szentmise előtt fél órával.

Első vasárnapon az esti szentmise előtt egy órával **szentségimádás**.

Első csütörtökön az esti szentmise után **szentségimádás Jézus Szíve tiszteletére**.

Péntekenként az esti szentmisét Márton atya celebrálja. Előtte egy órát gyóntat. Első péntekenként különösen hívom a híveket, és a misét plébániánkért ajánlom fel.

Gyóntatás: A reggeli szentmisék előtt és alatt. Vasárnap a szentmisék alatt. Minden pénteken du. 5-től 6-ig.

A plébániahivatal félfogadási ideje:

Hétfő és Szerda De. 9-11 óra
Kedd és Péntek Du. 16-18 óra

Esküvőt 3 hónappal előre kérjük bejelenteni. Keresztelési, bérmálkozási kérelmet a plébánossal kell megbeszélni.

Szeptembertől minden péntek este 7 órától (ill. már a szentmise vége után) egy órás **csendes szentségimádás** lesz. Be lehet térni imádkozni rövidebb időre is.

A tavalyi évben egy külön hittancsoportot hirdettünk meg, ahová azokat a felnőtt testvéreket hívtuk, akik most ismerkednek a kereszténységgel, vagy akár nincsenek is megkeresztelve.

Ez a **felnőtt kezdő hittan** kéthetente (az év páros heteiben), hétfőn este ½ 9-től lesz a Cserkészházban. Aki ismer a környezetében ilyen felnőttet, kérjük, hogy hívja meg őt személyesen ebbe a csoportba.

A **Bibliaóra** időpontja hétfői napokra került át. Kéthetente a páratlan hetekben lesz este ¼ 8-tól. Szeptember 25-én indul.

Hittancsoportok a 2006/2007-es tanévben:

<u>CSOPORT</u>	<u>IDŐPONT</u>
Óvodások (3-5 év)	Csütörtök ½ 5 óra
Óvodások (5-7 év)	Hétfő ½ 5 óra
1. osztály	Kedd ½ 5 óra
2. osztály	Szerda ½ 5
3. osztály	Kedd ½ 5 óra
4. osztály	Szerda 4 óra
5. osztály	Kedd 6 óra
6-7. osztály	Szerda ½ 6 óra
8-9. osztály	Hétfő 6 óra
Ifjúsági (10. o.-tól)	Csütörtök ½ 8
Felnőtt kezdő hittan	Hétfő ½ 9 (páros heteken)
Házassági hittan	hónap 4. hét keddeje ½ 9 hónap 2. hét péntek ½ 9
Felnőtt Bibliaóra	Hétfő ¼ 8 óra (páratlan heteken)

A hittanok helyszíne a plébánia kertjében lévő „Cserkészház”, amelynek bejárata a Címer u. felőli oldalon lévő kertkapunál van.

A hittancsoportokhoz az év folyamán is lehet csatlakozni.

Szeretettel várunk!

Impresszum

Kiadja: Pestszentimrei Római Katolikus Plébánia (1188 Budapest, Nemes u. 17. T.: 292-3113, E-mail: sztimrepleb@mail.datanet.hu). *Felelős kiadó:* Gödölle Márton plébános, mobil: 06-30-263-8524. E-mail: mgodolle@mail.datanet.hu. *Felelős szerkesztő:* Bönöczk Péter, tel.: 06-20-555-1160, E-mail: p.bonoczka@freemail.hu. *Internet:* www.communio.hu/pestszentimre

Pestszentimrei Öröm Hír Levél

A Pestszentimrei Római Katolikus Egyházközség Lapja
3. évfolyam 8. szám (25.) - 2006. október

Mária – Magyarok Nagyasszonya

„Ó Mária,
Besnyőn és Somlyóban és Pócson és
Cellben,
Loretóban, Lourdesban, Fatimában, a
Kármelen és Athoson,
Guadalupén és Nagasakiban,
akiknek arca elé ezerével özönlik az
emberiség,
és bicskát ránt a csíki legény,
hogy az ő zászlója
mehessen a körmenet élén,
és hadra kel a két spanyol
falu népe,
hogy az igazi Mária
melyiküké, -
Ó Mária, (...)
ti megértőn
mosolyogtok...” (Sík
Sándor: Az igazi Mária)

Szinte minden keresztény nemzet magáénak vallja Máriát, úgy tekint rá, mint saját népe oltalmazójára. Jól van ez így. Szent István is a Boldogasszony kezébe tette le országunk sorsát, és ettől fogva a magyar nép lelkében nem halványult el a Magyarok Nagyasszonya iránti szeretet. Ezt a lelkiületet mi István királlyal együtt az evangélium lapjaiból merítjük. A kereszténen maga

Jézus ajánlotta legkedvesebb tanítványát Mária lelki oltalmába: „Íme, a te anyád!” Ezért nem csupán a kereszténység terjedt szét az egész világon, hanem vele együtt Égi Anyánk iránti ragaszkodásunk is. Sík Sándornak a fenti verse ezt az egyetemes látást, ezt az evangéliumi tágasságot tükrözi. Mária köpenye alatt hirtelenkedésük ellenére jól megfér egymással a bicskát rántó csíki legény és a spanyol falvak Szűzanyáért vetekedő népe. Ahogy egy édesanyának is sok gyermeke lehet, és gyakran megesik, hogy a sok civódó testvér vetekedésének az édesanyjuk megjelenése vet véget. Ő a közös nevező. Mert egy anya mindig egyformán szereti gyermekeit. Amit ellenséges országok politikusai sokszor nem tudnak elérni, azt a nagy Mária-kegyhelyekre látogató zarándokok megtapasztalják: Szűz Mária lábainál - magyarok, szlovákok és románok - egymásnak mindnyájan testvérei lesznek. És még ha népeink között történelmi viszályok is húznak árkokat, Mária alázatos kicsinysége

egybeölel minket. Katolikus hittünk drága öröksége az Istenanya. Október hónapban rózsafüzér-imával köszöntjük Öt.

„Mert bennetek, ó ügyefogyott Máriácskák,
elfátyolozva, elemberesítve otthonosan, nekünkvalón lakozik közöttünk Örömiünknek Oka:
az igazi Mária,
akit a művész Isten festett a teremtés vásznára öröktől,
emberek örömeinek,
áhitatul az angyaloknak,
önön magának gyönyörűségül (...)
az igazi, igazi Mária,
akinek Krisztus-simogató tenyerére letette az Isten
mind, ami jót szánt a világnak (...)”

Márton atya

Baróti vendégeink

Szeptember 8-án vendégszerepelt templomunkban a baróti (Erdély) ének-és zenekar. A nívós bemutatójukat követően közös éneklésre és zenelelésre is sor került, majd a plébánián megvendégelték a résztvevőket. Jó volt megismerkedni erdélyi testvéreinkkel, öröm volt hallgatni őket. Köszönet a szervezésért kántorunknak, Szabó Balázsnek, és reméljük, hogy e hagyományteremtő eseménynek mielőbb lesz folytatása.

Vers

Sík Sándor

Bűnösök menedéke

S hadd imádkozom a nem-szűzekért,
Hadd hozom el a bűnösök, a gyengék,
A Barabbás-üvöltők seregét,
A mosdótálás Pilátusok rendjét.
A farizeusok, a vámosok,
Írástudók és papifejedelmek,
Az inaszakadtak, a poklosok
Utánam mind elibéd seregelnék.

Könyörülj rajtuk, ó, könyörülj rajtuk,
Aki magunkon nem könyörülünk,
Ütődött-voltunk mélyéből sóhajunk
A magasság arcába - s itt ülünk,
És szégyeneljük ezt a sóhajunkat,
S szégyelljük azt is, hogy szégyenkezünk,
És ássuk, egyre ássuk le magunkat
A mélybe. Jaj, kezdj valamit velünk!

Ó, hiszen halljuk berrenni az órát,
Állnánk is lábra, csak ne kellene
Elmetszeni a bűn köldökzsinórját.
Még mondanánk is bátran ellene,
De cselekedni - cselekedni már nem:
Az imavágy szívünkben fuvoláz,
De az *Uram*-tól messze még az *Amen*,
És *bánom* nélkül nincsen *Megbocsáss!*

Úgy tátogunk az égre, mint a szomjas
Békák egy száraz kútban: Hol az Újj,
Melytől a mindenség e rossz atomja,
Földünk tekéje mozdulni tanult?
Lenyűzött bőre vonagló húsával
Borzong előtte szívünk meztelenje:
Ha izzó késsel, ha tüzes husánggal,
Csak üssön, vágjon, de az elevenbe.

S ha majd a vér szeplőtelenre ázta
Az ideget, amit felzsongatott,
Kezed szórjon a pihegő barázda
Forró szívébe lüktető magot,
Az indulás piros kegyelme magját:
Küldj langy esőt a hulló mag elébe,
Ó, nem-szűzek, ó, betegek, ó, balgák,
Ó, te minden bűnösök menedéke!

megbotránkoztatást kiemelten súlyos bűnnek tartja. A botránkoztatással szemben a botrány erősen korhoz kötött fogalom. Száz éve az számított botránynak, ha egy nő bokája kivillant a hosszú szoknya alól, szavazati jogot követelt magának és egyetemre akart járni. A botrány mindig hangos, széles hullámokat vet a közösségben. De épp ezért ártalmatlan is, hiszen mód van a megbeszélésére, a belőle fakadó tanulságok levonására. A megbotránkoztatás ezzel szemben alattomos, csendes és észrevétlen. Apránként metyeljezi a lelket, és lépésről lépésre veszi be a hit hadállásait. A megbotránkoztatás a szó és a cselekedet ellentéte: a farizeusi magatartás. Ha valaki a szájával hívőnek vallja magát, ha látványosan gyakorolja a vallását, ám a cselekedetei pogányabbak a pogánynál. Még a felnőttek hitét is szét tudja morzsolni az ilyen rossz példa, hát még a világra rácsodálkozó, kellő tapasztalattal még nem rendelkező gyerekekét.

A gyerekeknek azt tanítjuk: a szentmise az Isten házában elköltött ünnepi lakoma, melyen öröm részt venni. Aki haraggal, mordan tekint a csöppségekre, mert zsvajognak, szaladgálnak a hosszú szertartás alatt, megbotránkoztatja őket. A gyerekeknek azt tanítjuk: Isten maga a szeretet. Aki úgy fordul felebarátaihoz, hogy ennek a szeretetnek a visszfénye nem tükröződik a tekintetében, megbotránkoztatja őket. A gyerekeknek azt tanítjuk: mindig meg kell bocsátaniuk egymásnak. Ha valaki megbántottságot és keserűséget őrizget a szívében, és minduntalan a sérelmeit hánytorgatja, megbotránkoztatja őket.

A gyermekek: a jövőnk. Aki megbotránkoztatja őket, elveszi a hitüket, és Isten egyházának jövőjét pusztítja.

Bakó Dorottya

Hirdetések

A **Nyugdíjas Klub** összejöveteleit minden második hétfőn tartjuk (az év páros heteiben), amelyre szeretettel várjuk idősebb testvéreinket imára, beszélgetésre, kötetlen együttlétre.

Filmklub indul plébániánkon külön ifjúsági és felnőtt korosztálynak. Minden hónap első keddjén este 6-kor ifjúsági (12-18 év) és első szerdáján este 7-kor felnőtt filmvetítés lesz, beszélgetéssel.

Templomunkban minden hónap második hétfőjén este 7 órakor **taizéi imaórát** tartunk. Az első imaóra 2006. október 9-én este 7 órakor lesz templomunkban. Szeretettel hívunk meg minden korosztályt a közös imádságra!

Plébániánkon **Baba-mama klub** működik. Minden szerdán reggel 1/2 10-től 1/2 12-ig várjuk a kisgyermekes anyukákat gyermekeikkel a Cserkészházba beszélgetésre, találkozásra.

Folytatjuk a nagy sikerű **évközbeni „mini-táborokat”** a hittanos gyerekekkel. Az alsó tagozatos hittanosokkal október 20-22. hétvégéjén megyünk Nógrádra. Írjuk be naptárunkba!

Gitáros ifjúsági énekkarunk szeretettel várja a régi és új énekkarosokat. A próbák időpontja vasárnap reggel 9-től van.

Példaképeink

Salkaházi Sára (1989-1944)

„Ahol legnagyobb a szükség, legközelebb a segítség.” A közmondás mély értelmet nyer, ha arra gondolunk, hogy a nemzet megújulásának évében

(2006. szeptember 17-én) avatták boldoggá Budapesten Salkaházi Sára szociális testvért. Élete és halála azt példázta, hogy Jézus még a legsötétebb időkben is erőt ad a helytállásra.

Részlet felajánló imájából, amelyet 1943. őszén tett: „...ó legteljesebb Szentháromság, én ma a Társaság és a Testvérek iránti hálából és szeretetből följánlom magam mint a TÁRSASÁG ÁLDOZATÁT azon esetre, ha egyházüldözés, a Társaság és a testvérek üldöztetése következnek be és legbölcsebb végzésed szerint gondviselésed terveiben nem lenne benne halálom: Fogadd el az én haláloamat minden fájdalommal együtt váltságul a testvérek - különösen az öregek, betegek és gyengék életéért, és bűnös, nyomorult életem fejében kíméld meg az ő életüket, és kíméld meg őket a megkínóz tatástól, fenyegetésektől, főként pedig a hűtlenségtől: Irántad, az Egyház, a hivatás és a Társaság iránt.”

Isten elfogadta életfelajánlását, vértanúsága 1944. december 27-én beteljesedett: a nyilasok letartóztatták és kivégezték zsidók bűjtatásáért. A kivégzés előtti percben Sára testvér gyilkosai felé fordulva letérdelt, és égre emelt tekintettel nagy kereszttel vetett magát.

Részletek naplójából:

Szeretni, mikor szeretnek, mikor tele van a lelkelem érzellemmel, - semmi! Szeretni, mikor nehéz, mikor talán a szívemnek panaszja van, fáj, mikor ellöknek. Ez, ez kell az Útistennek! S ezt meg fogom próbálni. Meg akarom kezdeni, ha százszor is belebicsaklom, mindaddig, míg sikerülni fog! (1931. március 17.)

Szeretni akarom a halált! Nem félek a haláltól, bár egyszer megengedted, édes Istenem, hogy átérezsem a halálfélelmet. És nem tudom, hogy majd ha elérkezik életemnek ez a legszebb, legnagyobb és legnehezebb órája, vajon nem kell-e szörnyű halálgötrelmet kiállanom! Már most készülök a halálra! Készülök, hogy mindennap keresek alkalmat önmagamnak a meghalásra. Hogy szívesen fogadjam mindazokat a dolgokat, ítéleteket, rólam való gondolatokat, bírálatokat, melyek megsemmisítők, melyek megalázók! (1936. aug. 30.)

Tavaly olyan sokat kínlódtam, mert egyeseket oly nehéz volt elviselni. És akkor csináltam azt, ami aztán olyan volt mint egy varázslat, hogy szinte egészen eltörölte az unszimpatiát. Valahányszor találkoztam az illetővel, mindig egy röpimát mondtam érte. Csak ennyit: Jézus, segítsd meg! Áldd meg! És ez nagyon jó. Ezt nem szabad soha elhagyni! (1930. július 28.)

„Engedjétek hozzám a kisdedekeket”

“Aki pedig megbotránkozott egyet e kicsik közül, akik hisznek bennem: jobb volna annak, ha malomkövet kötnének a nyakára és a tengerbe vetnék.” (Mk 9,42) - Jézus kemény szavai természetesnek tűnnek, hiszen a törzsi társadalmaktól a posztmodern demokráciákig nincs közösség, mely ne védené különös gonddal a gyermekeket. Az azonban már meglepő, hogy Jézus a

Nógrádi mini-tábor

- avagy egy játékos, napsütötte, vidám együttlét a felsősökkel

Már beesteledett pénteken, amikor betoppantam a tábori bázisunkra, a nógrádi plébániára, néhány órával a többiek érkezése után. A szentmise meghitt csöndjében találtam őket, és azon tanakodtam, milyen is lesz ez a kis pestszentimrei 34 fős felsős csapat, milyen lesz velük tölteni egy hétvégét, hogyan fogunk szót érteni, és hogy sikerül-e megtanulnom a nevüket. Először vettem részt ifiként egy minitáborban, és a vártnál is jobban megkedveltem a gyerkőcöket. Azt hittem, régen volt már az általános iskola ahhoz, hogy elég közvetlenek lehessünk egymással, de egy olyan csapattal találtam magam szembe, melynek tagjai barátságosak, szófogadóak és nagyon eredetiek. A pénteki szentmisét, aminek én a végére érkeztem, józú vacsora követte. Akkor is, és a hétfőre folyamán minden alkalommal, az étkezések körüli teendőket a szolgálatban lévő naposok végezték. (Azt hiszem, a tea csak egyszer borult ki, de ezt a problémát is talpraesetten megoldották.) Miután jóllaktunk, hosszas játszadozásba kezdünk. Nem szenvedtünk hiányt lelkesedésben vagy versenyszellemben: kiváló cowboyok lövöldöztek egymást képzeletbeli pisztolyokkal. Orsíról kiderült, hogy nem csak a zenéhez ért, hanem a Vadnyugaton is megállná a helyét, továbbá érme-olvasóink hozzáértésével (és időnként a hozzáértés hiányával) a 'Sólyom 50' nevű játékban versenyezett egymással észak és dél, tehát az ajtó felőli meg az ablak felőli csapat. Megtanultuk, hogy nem is olyan egyszerű sólymot látva kezeket szorongatni, vagy tolvajként körtét lopni, esetleg körtecsöszként tolvajt elkapni... Szombat reggel Jani anatómia leckével egybekötött reggeli tornájával próbáltunk formába lendülni, majd a reggeli ima és egy kis könnyed falatozás

után elindultunk, hogy bejárjuk a környék hegyeit, erdőit, lankáit. Gyönyörű őszi napsütés és lélegzetelállító panoráma volt az ajándék a vállalkozó kedvünkért. A hegy tetején tartottuk a szentmisénket, ahol csodálatos kilátás vett minket körül, és a szertartást még szebbé tette a szikrázó napsütés valamint a körülöttünk lévő fák csendes nyugalma. A mise végeztével elindultunk hazafelé, hogy egy kiadós ebéd, no meg egy kis szieszta után belevevünk magunkat az estig tartó métázásba. A kirándulás, úgy tűnt, senkit nem fárasztott ki eléggé – szívét-lelkét, gyorsaságát mindenki beleadta a métába. Ifjú tehetségek csatája volt a meccs, ami végül hajszállal a másik csapat javára dőlt el.

Szombat esténk vetélkedővel és játékkal telt. Jött a várva-várt gyümölcssaláta, aminek keretében Szedrek, Banánok, Ribizkék és Dinnyék keveredtek össze-vissza, és miután gyümölcsszakértők lettünk, az állatok világába is elkalandoztunk, hogy leüssük a Szúnyogot, a Varánuszt, a Kakadut, a Pumát, és egyéb kreatív ötletből származó lényeket. (Senki ne ijedjen meg, állatkínzásról szó sem volt!) A vetélkedő során pedig, mi vezetők megbizonyosodtunk arról, hogy a gyerekek remek rajzkészséggel rendelkeznek, és képesek csapatban, önállóan dolgozni. Élvezték a kihívást, és megpróbálták összeegyeztetni, azaz egy jelenetbe foglalni a mobiltelefont és a II.

János Pál pápáról készült képet. A vasárnapot ismét reggeli imával, tornával és pár falat kaláccsal indítottuk (volt hozzá kakaó is!). A szentmisére a plébániakertben került sor, majd a pakolás és sátorbontás után ismét alkalmunk nyílt métában megmérgettni a focipályán. Ezúttal a mi csapatunk nyerte az izgalmas mérkőzést. Sok élménnyel gazdagodva vidáman telt a tábor, a csapat összetartónak bizonyult, és igyekeztünk figyelni egymásra. Továbbá örömmel újságolom el, hogy sikerült megtanulnom a neveket!

Bouandel Dóri

Misszió

Október utolsó vasárnapja missziós vasárnap, ami arra int valamennyiünket, hogy az örömhírt, amely értelmet ad az életünknek, meg kell osztanunk másokkal is. A leghatékonyabb misszió természetesen a hiteles keresztény életünk lehet, amelynek láttán sokak érezhetnek kedvet megismerkedni azzal a csodával, amelyet birtokolunk. Nem árt azonban néha ezen túlmenően is „megmutatni” magunkat. A nyári egyházmegyei táborban átélt élményét meséli el egyházközségünk egyik tagja:

„A tábor legnagyobb élménye számomra a misszió volt. Amikor mentünk Egerbe, még nagyon izgultam, hogyan fog ez az egész sikerülni, vajon az adott pillanatban tudom-e majd azt mondani, ami megérinthati az embereket.

Egerben először felmentünk a várba, megkaptuk az útbaigazítást, és elimádkoztuk Dobó imáját. Ima közben már tudtam, hogy nincs miért izgulnom, mert Isten végig velem lesz, és minden helyzetben segíteni fog.

Azután a résztvevők három csapatra oszlottak, és mindenki ment a számára kijelölt helyre. Engem a bazilika elé osztottak be, ahol először a játszóházban segítetttem. A kicsik félénken jöttek oda

hozzánk, de nagyon jó érzés volt látni, ahogy egyre jobban megnyílnak. Ezután egyik társammal kimentünk az utcára igés kártyákat osztani (ezeket előző nap kézzel írtuk!). Voltak olyan emberek, akik elutasítottak, mondván, hogy 'megy a buszom...'. Ilyenkor egy kicsit rossz érzés fogott el, de voltak nagyon kedves emberek is, akik megkérdezték, kik vagyunk, honnan jöttünk. Egy öreg nénivel pedig hosszasan elbeszélgettünk. Miután letelt az első egy óra felmentünk a színpadra, és 'színesítettük' az Imperfectum együttes zenéjét. Öröm volt nézni az egybegyűlt kíváncsi embereket.

Ezután volt egy kis szabadidőnk, és egyik társammal bementünk a Bazilikába. Láttuk, hogy ott áll néhány vezetőnk, s mellettük egy megtért asszony, és éppen taizéi énekeket énekeltek együtt. Örültünk, hogy Isten megszólította ezt az asszonyt, és titokban reménykedtünk, hogy más embereket is megérintett a tanúságtételünk.

A missziót az Imperfectum együttes fergeteges koncertje zárta. Amikor hazaértünk, tudtuk, hogy ma nagy dolgokat tettünk, és boldogan aludtunk el. Istenem, köszönöm a missziót!”

B. Orsi

Kecskeméti kirándulás

Egy szeptemberi napsütéses szombat nem is telhetne el kellemesebben, mint a keresztény értékeket ápoló emberek közös kirándulásával. Márton atya ezúttal Kecskemétre hívott bennünket családi kirándulásra. A pestszentimrei katolikus közösséghez való tartozni

vágyás, a hétvége értékes, pihentető, s mégis lelkiileg feltöltő megélése vezette kis családom erre a találkozásra.

A nap legnagyobb részét a Magyar Szentek Szoborparkjában töltöttük. Gyermekek és felnőttek egyaránt örömmel vettük bele magunkat az arborétum adta természeti és vallási értékek megismerésébe. Az arborétum vonzerejét emeli az 1718-ban épült Mária Kápolna, s a Magyar Szentek Szoborsétánya, mely 1999-ben épült. Megmászunk egy kilátót is, az apróságok körében pedig a játszótér volt a legnépszerűbb. Megható és mélyen elgondolkodtató volt imádkozni a meg nem született kisgyermekéért felállított emlékhely előtt, egy olyan helyen, ahol a folytonos megújulás, „születés” mutatkozik napról napra, évről évre.

Még nem voltam részese egy természetben megtartott egyszerű, s mégis ettől olyan magával ragadó szentmisének, melyet Márton atya tartott egy kis tisztáson. Olyan tiszta és közeli volt a kép; ahogy Jézus és a tanítványok vándoroltak, majd megpihentek egy-egy helyen, s a körjük telepedő embereknek lelki és szellemi táplálékot adtak - így hallgattam én is Márton atyát.

A testi táplálék sem maradt el, hiszem az arborétumban megrendezésre kerülő vallási rendezvény szervezői minket is szeretettel meghívtak egy izletes ebédre.

Közös kötetlen beszélgetés, a vállalkozó kedvűeknél foci, majd a

bélvárosban kis séta utáni fagyizás zárta a napot.

Szabadtéri felüdülés testben és lélekben, erről szólt számomra ez a nap.

Kovácsné Gergely Melinda

Házás hittan

Októbertől újra szerveződik a házás hittan. Egy szeptemberi megbeszélésen gondoltuk át, hogy milyen keretek között lenne a legmegfelelőbb a folytatás, és milyen várakozások élnek a házásokban. Az világott ki, hogy van igény arra is, hogy folytatódjék az eddigi kéthetenkénti találkozások, másfelől több házaspár számára a havonként egyszeri, de súlyozottabb együttlét lenne megfelelőbb, lehetőleg ne hétközben, és amelyen kifejezetten házás témák kerülnének elő. Ezért mindkét szempontot figyelembe véve a következő döntést született: **házás hittanra kéthetenként kerül sor, mégpedig minden hónap 4. hetének keddjén este ½ 9-től, és a hónapok 2. hetének péntekjén este ½ 9-től.** Akik havonta csak egyszer tudják megoldani a részvételüket, azokat a pénteki alkalmakra várjuk. A házás hittan e félévi időpontjai tehát: **október 13. péntek** (téma: *A munka jelentősége, problematikája a házasságban*); **október 24. kedd**; **november 10. péntek** (téma: *Az ünnepek, az ünneplés és a hétköznapi kultúra a házasságban*); **november 21. kedd**; **december 8. péntek** (téma: *A szabadidős tevékenység a házasságban*); **december 19. kedd.** Szeretettel várjuk a házásokat ezekre az alkalmakra!

